

Nr 42.

Ankom till riksdagens kansli den 17 mars 1931 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om ersättning av statsmedel till skräddaren A. Landin för vissa av honom lidna förluster.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *H. Bäcklund* väckt motion (nr 264), vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen må medgiva, att till skräddaren *Albin Landin*, Karlsborg, av statsmedel utbetalas under budgetåret 1931/1932 ett engångsbelopp av 2,000 kronor såsom ersättning för förluster uppkomna i samband med infanteriets skolors förflyttning från Karlsborg.

Motionären har till stöd för sin framställning anfört följande:

»Den 20 augusti 1928 har skräddaremästaren *Albin Landin* hos arméförvaltningens civila departement i skrivelse anhållit att bland annat komma i åtnjutande av någon ersättning för förlust å ett byggnadsköp, vilken förlust uppkommit genom förflyttning av infanteriets skolor från Karlsborg år 1927.

Platsbefälhavaren å Karlsborg hade i skrivelse till kungl. arméförvaltningens fortifikationsdepartement den 8 april 1929 anfört, att, enär *Landin* genom flyttningen av infanteriets skolor från Karlsborg förlorat sina förutvarande inkomstmöjligheter och hans inlösande av bostaden därigenom försvårats, vissa skäl syntes föreligga för kronan att åtminstone till viss utsträckning träda hjälpare emellan. Trots detta bifölls intet utav vad *Landin* i den förenämnda skrivelsen begärt, då densamma besvarades den 23 april 1929. Det enda som i skrivelsen andades någon välvilja mot *Landin* var, att det angavs att chefen för västra arméfördelningen genom påskrift å akten samt under hand lämnad upplysning omförmält, att vid en nära förestående förläggning av flygtrupper till Karlsborg ökat arbete och större förvärvsmöjligheter torde därstädes kunna beredas *Landin* i hans egenskap av civil skräddare, och hade departementet icke heller funnit ansökningen i övrigt kunna föranleda någon åtgärd.

Därefter framförde *Landin* sina svårigheter i skrivelse till Konungen den 28 november 1929. Den 31 januari meddelades följande beslut: Kungl. Maj:t finner förevarande ansökning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Av tillgängliga handlingar framgå, att *Landin*, dels som skrädderiarbetare åt annan person och dels som egen skräddare, varit anställd vid infanteriets skolors skräddareverkstad under åren 1907—1927. För att kunna fullgöra den senare anställningen fordrades att disponera lokalerna för skräddareverkstaden, vilka enligt kontrakt med kronan ägas av enskild person men äro uppförda å kronans mark. För detta erlägges tomthyra. Kontraktet, vari bl. a. föreskrives, att lägenheten icke får användas för annat ändamål än till verkstäder för skomakare och skräddare samt övre våningen till personal vid skolan, är upprättat den 26 maj 1899. Samma kontrakt är under

tiden transporterat på olika ägare av byggnaderna, den senaste för nuvarande ägaren skräddaren A. Landin den 1 januari 1919.

Köpesumman, som Landin enligt köpekontraktet har att erlægga för verkstadsbyggnad med tillhörande uthus belägna å kronans mark, utgör 8,000 kronor, att betalas med minst 1,000 kronor varje år jämte 6 % årlig ränta å resterande köpesumma. Dessutom skall Landin betala tomthyran med 30 kronor årligen.

På grund av omnämnda skolors förflyttning blev Landin satt i den belägenheten, att han icke kunnat tillfullo betala husen och förfallen ränta å ogulden köpeskilling. Enligt köpekontraktet kan säljaren under sådana förhållanden återtaga husen, utan någon rätt för Landin att återfå något av vad han erlagt i köpesumma. Men även om säljaren är human och inte gör sin rätt gällande i det hänseendet, så får givetvis Landin inget köpebrev, innan han tillfullo betalt köpesumman och det kan vara nog så riskfyllt.

Landin har för mig uppgivit, att han häftade i skuld å husen jämte förfallna räntor till ett sammanlagt belopp av omkring 2,000 kronor.

Med hänsyn till fastighetens karaktär såsom byggnader för skolornas verkstadsbehov, vilket Landin icke hade minsta anledning att betvivla fortsättningen utav vid den tidpunkten, då han köpte densamma år 1919, synes det mig rättvist om riksdagen gav Landin någon liten ekonomisk hjälp så att han kan klara den husaffär, som han säkerligen gjorde i god tro för att klara sitt verkstadsbehov vid utövändet av skrädderiarbetet åt skolorna. Det är ju hårt nog att Landin genom skolornas förflyttning miste sitt arbete, som han säkerligen tänkt sig att under många år få utföra.

Handlingar som giva stöd åt vad jag anfört kommer jag att överlämna till vederbörande utskott.»

Utskottet har efter verkställd ytterligare utredning i frågan kommit till den uppfattningen, att det måste anses skäligt, att Landin beredes viss ersättning för de förluster, som åsamkats honom i samband med förändringen av volontärskoleetablissemangets användning och förflyttningen av infanteriets skolor från Karlsborg. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det föreslagna beloppet, 2,000 kronor, som med hänsyn till det ändamål, det här gäller, lämpligen torde kunna bestridas av lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

*Utskottets
yttrande*

Utskottet hemställer,

att riksdagen må medgiva, att till skräddaren Albin Landin, Karlsborg, må av lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål utbetalas ett engångsbelopp av 2,000 kronor såsom ersättning för förluster, uppkomna i samband med infanteriets skolors förflyttning från Karlsborg.

Stockholm den 17 mars 1931.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 38.